

Opmerkelijk

Het politieke misbruik van het woord "Keuzevrijheid"

We zitten er nu middenin, het nieuwe zorgstelsel. En ook wij, net als vele anderen, willen op deze pagina onze mening daarover geven, na het maandenlange discussiecircus met vele prominente figuren op de beeldbuis en de pagina's van dagbladen.

Één grote kop in het Parool van 28 november 2005 trok speciaal onze aandacht en nemen we die als uitgangspunt voor dit artikel. De kop luidde: 'Als maar vijf procent overstapt, heeft het zin', met ondertitel: Expert vindt dat keuzevrijheid in de zorg wel degelijk voordeel oplevert voor de consument.

Met deze uitspraak is alles al gezegd, de patient is een consument die kan kiezen uit het marktaanbod van met elkaar concurrerende zorgverzekeringen.

Als men een paar woorden verandert zou men ook kunnen lezen: de mens is een consument die kan kiezen uit het aanbod van met elkaar concurrerende bedrijven die huishoudartikelen op de markt brengen.

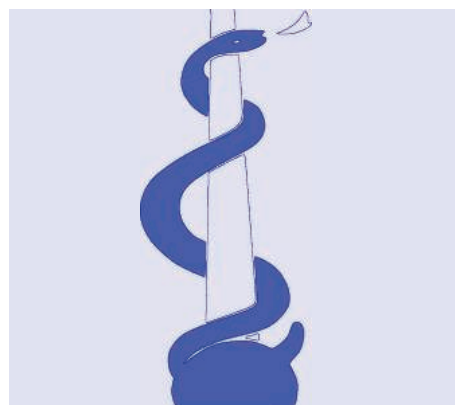
In dit neoliberale systeem is de mens niet meer dan een consument. Dat wisten we al, maar nu heeft men besloten dat ook iedereen die zorg nodig heeft, patiënten of aankomende patiënten, gedregadeerd is tot consument. Ziek zijn of ziekte preventie is verworpen tot een aandeel in de vrije markt. En nu dit eenmaal beslist is en in werking is getreden, mogen wij burgers, rijk en arm, vrij kiezen tussen het vrije markt aanbod. Welke keuzevrijheid is dat? Mochten wij kiezen tussen een gratis en goede gezondheidszorg

voor iedereen en de alsmar duurder wordende semigeprivatiseerde zorgverzekeraars? NEE, dat mochten wij niet. Wij hadden dus geen enkele keuzevrijheid tussen twee zorgstelsels. De ene een humaan stelsel van recht op gezondheid en de ander een inhumane stelsel van marktwerking en winstbejag.

Wanneer nu ook de gezondheid van een volk een economische factor gericht op groeiende winsten is geworden, heeft de beschaving het loodje gelegd. Dit proces van afbraak en uitholling van het recht op gezondheid was al zo'n tien jaar aan de gang, toen voor het eerst de eigen bijdrage werd ingevoerd. En nu de verdedigers van het neoliberale vrije markt mechanisme het eindelijk voor elkaar hebben gekregen de hele gezondheidszorg op te offeren aan de markt, gebruiken zij schaamteloos het woord 'keuzevrij-

heid'.

De traditionele politici spelen hun spel steeds meer in overeenstemming met de neoliberale regels van de "geleidde globalisering". En in plaats van hun bevolking te verdedigen, in plaats van een actieve rol te spelen in de strijd voor een rechtvaardige en democratische samenleving, in plaats van hun samenlevingen te veranderen in modellen voor de mensenrechten, de werkelijke en directe democratie met recht op bindende volksreferenda, de niet-discriminatie en de geweldloosheid, stellen zij zich tevreden met het zijn van de woordvoerders van de wereldbank en een zogenaamde vrije markt. Deze politiek opent steeds meer de afgrond tussen het ideaal van een samenleving met gelijke rechten en

kansen voor iedereen en de realiteit die de volken dagelijks leven, zoals men heeft kunnen zien in de ernstige tegenslag die het project van de Europese Grondwet heeft geïnkasseerd (een grondwet die de neoliberale (anti)waarden verdedigt).

Ons nieuwe zorgstelsel is de zoveelste bevestiging van het onomstotelijke feit dat onze politici de marionetten zijn van de wil van het grote kapitaal. Zij moeten een leugen verkopen en doen dat blijkbaar met groot enthousiasme.

Wij roepen al onze politici op eens voor één keer eerlijk en oprecht te handelen,

Maar de bevolkingen van Europa en in de hele wereld zijn reeds bezig zich er bewust van te worden dat deze neoliberale weg ons nergens naar toe brengt en alleen nog maar ellende zal veroorzaken voor het merendeel van de mensen. Wij roepen al onze politici op eens voor één keer eerlijk en oprecht te handelen, en het woord keuzevrijheid eer aan te doen, door het volk in een referendum te laten kiezen of zij vóór of tegen het neoliberalistische machtsysteem zijn. Want volksvertegenwoordigers moeten de wil van het volk vertegenwoordigen en niet de onderdrukkers zijn van de individuele en collectieve vrijheid van een volk.

Door peter Noordendorp